

Bên Dòng Sông

TONLÉ BASSAC Năm 1970

Tiểu Đoàn Mãnh Hồ và *Chiến Trường Cambodia*

Tân An Đoàn Văn Tĩnh

1- Sự Thành Hình Của Tiểu Đoàn /TQLC.

Tân Tiểu Đoàn 9 Thủy Quân Lục Chiến được chính thức thành lập vào đầu tháng 4 năm 1970. Thời gian mà chiến trường miền nam Việt Nam trở nên rộng lớn, cũng là thời gian Quân Lực VNCH hùng mạnh nhất trong Lịch Sử Chiến Tranh Việt Nam.

Từ ngày 20/4/1970 các đơn vị cấp Tiểu Đoàn TQLC đã đưa các sĩ quan và hạ sĩ quan mẫu mực theo sự yêu cầu và chọn lựa của Sư Đoàn Thủy Quân Lục Chiến về trình diện Thiếu Tá Nguyễn Kim Đễ, tân Tiểu Đoàn Trưởng Tiểu Đoàn 9/TQLC. Thiếu tá Nguyễn Kim Đễ xuất thân Khóa 16 Võ Bị Đà Lạt, nguyên Tiểu Đoàn phó Tiểu Đoàn 2 Trâu Điền. Ông nhận lệnh của Tư Lệnh Sư Đoàn TQLC, Trung Tướng Lê Nguyên Khang về thành lập Tiểu Đoàn 9 TQLC với chức vụ Tiểu Đoàn Trưởng.

Bộ Chỉ Huy Tiểu Đoàn 9 TQLC

-Tiểu Đoàn Trưởng TĐ9/TQLC: Thiếu Tá Nguyễn Kim Đễ về từ TĐ2

-Tiểu Đoàn Phó: Đại Úy Dương Văn Hưng về từ TĐ3

- Chỉ huy hậu cứ: Đại Úy Lê Bôn

- Bác sĩ Tiểu Đoàn: Trung Úy Trần Văn Hải

- Trưởng Ban 1: Chuẩn Úy Nguyễn Văn Huy

- Trưởng Ban 2: Thiếu Úy Đinh Văn Quận

- Trưởng Ban 3: Trung Úy Hoàng Đôn Tuấn
- Trưởng Ban 4: Chuẩn Úy Trần Trung
- Trưởng Ban 5: Chuẩn Úy Nguyễn Văn Nhẫn.
- Trưởng Ban Truyền Tin: Chuẩn Úy Lê Liêm.
- Trưởng Ban Quân xa: Trung sĩ 1 Trương Văn Khả.

2. Các Đơn Vị Trực Thuộc Tiểu Đoàn 9

- Đại Đội Chỉ Huy

-Đại Úy Ngô Đình Lợi: Đại Đội Trưởng .

-Trung Úy Bác sĩ Trần Văn Hải: Trung Đội Trưởng Trung Đội Quân Y .

-Chuẩn Úy Lê Liêm: Trung Đội Trưởng Trung đội Truyền Tin .

- Chuẩn Úy Nguyễn Thành Đông: Trung Đội Trưởng Trung Đội vũ khí nặng

-Trung sĩ Võ Mừng: Thư Ký Hành Quân phụ tá ban 3

4 Đại Đội Tác Chiến

Đại Đội 1.

- Đại Đội Trưởng: Đại Úy Trần Văn Nư.

Đại Đội Phó và các trung đội trưởng: Thiếu úy Hoàng Văn Phúc, Ch/Úy Nguyễn Anh Tuấn, Ch/Úy Thân Trọng Lợi, Ch/Úy Kha Kim Nguyên, Ch/Úy Trương Chí Công.

Đại Đội 2.

- Đại Đội Trưởng: Trung úy Lê Thắng

Đại đội phó và các trung đội trưởng:

Thủy Quân Lục Chiến

Th/Úy Lưu Văn Phán, Ch/Úy Hoàng Minh Bạch, Ch/Úy Lê Đức Học, Ch/Úy Nguyễn Văn Hạnh, Chuẩn Úy Đào Zen.

Đại Đội 3

- Đại Đội Trưởng: Trung úy Đoàn Văn Tịnh.

- Đại Đội Phó và các trung đội trưởng: Thiếu úy Đỗ Đức Hoà, Ch/Úy Nguyễn Văn Sang, Th/Úy Đặng Ngọc Minh, Ch/Úy Hồ Viết Lam, Ch/Úy Nguyễn Hoàng Nam

Đại Đội 4.

- Đại Đội Trưởng: Trung Úy Nguyễn Minh Trí

- Đại Đội Phó và các trung đội trưởng: Th/Úy Trương Công Giáo, Ch/Úy Nguyễn Văn Út, Ch/Úy Lê Văn Bương, Ch/Úy Lê Văn Tùng, Ch/Úy Lê Văn Thanh.

Cấp số sĩ quan trung đội trưởng được Bộ Tư Lệnh chuyển về đầy đủ.

Quân số mỗi đại đội 220 người. Quân số Tiểu Đoàn 1100 người trước khi di chuyển đến Trung Tâm Huấn Luyện Vạn Kiếp để thực tập và huấn luyện tác chiến. Nơi đây gần tháng rưỡi Tiểu Đoàn 9 đã tổ chức những cuộc hành quân thực sự trong khu vực Quận Đất Đỏ và Mật khu Hắc Dịch: hành quân lùng địch và tiêu diệt hạ tầng cơ sở Việt cộng. Và sau đó Tiểu Đoàn 9 có 1 tuần cho sĩ quan và binh sĩ vui chơi tắm biển Vũng Tàu thoải mái, tạm trú ở Hậu cứ Tiểu Đoàn 4 TQLC.

Ngày 1 tháng 9 năm 1970 Lễ Xuất Quân của Tiểu đoàn 9 TQLC từ hậu cứ sang chiến trường là Cambodia.

*

* *

MÃNH HỒ TRÊN CHIẾN TRƯỜNG CAMBODIA THÁNG 9 NĂM 1970

Sau phát súng lệnh lên đường của Thiếu Tá TĐT/TĐ.9/TQLC, đoàn xe chuyển bánh với khí thế hào hùng trong một sáng đẹp trời trên quê hương, không khí mát dịu đoàn quân đồng ca bản Thủy Quân Lục Chiến Hành khúc với khí thế hào hùng lên đường một lòng quyết

chiến quyết thắng:

Thủy Quân Lục Chiến Quyết Chiến

Thủy Quân Lục Chiến quyết thắng,

Đoàn Mũ Xanh đến đâu phá tan quân thù.

Chúng tôi lên đường trong ánh nắng còn đọng sương mai mà trong lòng có niềm tin vui mãnh liệt. Đoàn xe rẽ phải trên ngã ba An Xương, xa lộ Đại Hàn nhắm hướng Tây Ninh. Chúng tôi đã ngang qua vùng làng quê Trảng Bàng và xa xa là nóc nhà thờ xóm đạo Tha La.

Nắng đã lên cao, những cơn gió còn sót lại của mùa hạ thổi tung lên những đám bụi màu đất đỏ ngập trời. Mái tôn lẩn giữa mái tranh và mái ngói cũng được phủ lên màu bụi đỏ của mùa Hạ. Còn một khoảng đường ngắn nữa thôi chúng tôi sẽ vào vùng Gò Dầu Hạ và tiếp tục vượt chiếc cầu biên giới Mộc Bài. Cầu giới tuyến với nước bạn Cambodia. Và kia kia... Trước mắt chúng tôi là những cánh đồng lúa vàng trải dài và xa đến tận chân trời. Vùng làng quê giữa đồng bằng Krong Bavet... Những hàng cây Thốt nốt vươn lên cao giữa khoảng đất trời mênh mông xanh lơ, xa xa là những nóc chùa vút cao thanh thoát. Chúng tôi cảm nhận ra nỗi êm ấm hạnh phúc hơn là ý niệm: đoàn quân đang đi vào trận địa kinh hoàng của chiến tranh là sự chết chóc tàn rụi. Con người và đất trời nơi đây tại sao vậy, lý do nào mà người ta đưa nhau tới đây để làm ra chiến tranh và hủy diệt, bởi chiến tranh hôm nay nó không còn nhẹ nhàng bằng gươm bằng giáo mà bằng bằng bom, bằng đạn, bằng sự hủy diệt kinh hoàng, nơi nào xảy ra chiến tranh là chắc chắn nơi đó sẽ bị tan tành và hủy diệt.

Trong phút giây bất chợt và ngắn ngủi đó tôi cảm nhận ra nỗi bất hạnh của quê hương mình và không biết đến lúc nào quê hương mới được an lành ngơi nghỉ. Có phải quê hương mình bất hạnh quá, cứ chiến tranh giết chóc và cứ mê mãi trong chết chóc đau thương từng ngày, ôi! Biết đến bao giờ...

Đoàn xe lại tiếp tục qua khu làng mạc Xvay Riêng, một thành phố nhỏ của nước bạn có đông người Việt Nam sinh sống, làm ăn và buôn bán trao đổi nơi đây, phố chợ Xvay Riêng là khu phố gần biên giới Việt Miên nhất. Còn không xa nữa là chúng tôi sẽ đến Thành phố Kampong Trapek cũng nằm trên Quốc Lộ 1 (ngày xưa người ta gọi là Quốc lộ 1 Đông Dương của 3 nước Việt – Miên – Lào).

Trên lộ trình tiến sâu vào nội địa Cambodia. Bên phải xa xa là núi rừng, bên trái là làng mạc ruộng lúa mênh mông tiếp nối qua biên giới Việt Nam, xóm làng nhỏ nhỏ rãi rãi từng cụm trên những cánh đồng lúa vàng thỉnh thoảng có những hàng cây thốt nốt cao vút và những mái chùa cong có nóc vươn lên cao vượt khỏi những rừng cây xanh mướt. Tuy rằng, trong dáng vẻ nghèo nhưng thực êm đềm bình yên và xinh đẹp.

Qua khỏi Thành phố Kampong Trapek đoàn xe đang di chuyển bỗng vội vàng dừng lại Đại đội 3 và Đại đội 4 được lệnh đổ quân trên đường nhựa và dùng trục lộ làm tuyến xuất phát chờ lệnh tấn công. Chúng tôi ngạc nhiên, nhưng khi nhìn về bên trái giữa cánh đồng lúa vàng địch đang rượt một đơn vị quân đội Cambodia và họ đang chạy nhanh về phía chúng tôi.

Nhìn vào cảnh tượng đang diễn ra trước mắt, chúng tôi không thể ngờ được vì đây là một chuyện lạ trên chiến trường trong bao năm hành quân lùng địch, hôm nay lại xảy ra khơi khơi như một trò chơi.

Nhận được lệnh tiếp trợ đơn vị bạn, mỗi đại đội chỉ điều động 2 trung đội tác chiến dàn hàng ngang mở rộng đội hình phản công khỏi căn cứ. Theo lệnh phối hợp giữa 2 đơn vị quân bạn vừa chiến đấu vừa rút lui nhanh chóng. Khi chỉ còn khoảng cách an toàn cho đội quân Cambodia. Bỗng dưng giữa tiếng súng VC truy đuổi sắp nắm được những toán

quân Cambodia thì hàng trăm tiếng hô xung phong phản công của đoàn Cọp Biển, tiếng còi xung trận của các tiểu đội trưởng lẫn giữa tiếng kèn thúc quân của Đại đội cùng những loạt đạn xông thẳng về phía địch.

Cuộc chiến đấu tử sinh của 2 bên trở thành cuộc thao dợt đầu tiên của các chiến sĩ Tiểu Đoàn 9 TQLC. Những tên địch đầu tiên trước khi gục ngã không bao giờ ngờ được họ đang gặp những người lính TQLC, chưa hề biết sống chết là thế nào chỉ biết tấn công và tấn công.

Trong chừng hơn nửa giờ chiến đấu, Cộng quân tan tành nhanh chóng. Thấy những đội quân đã tiến lên quá xa, tôi cho lệnh cho các trung đội dừng lại nhưng tiếng còi và tiếng kèn thúc quân vẫn còn vang lên trên cánh đồng lúa vàng. Đại Đội Phó Đỗ Đức Hoà và các Trung Đội Trưởng Đặng Ngọc Minh và Nguyễn Văn Sang đang cùng con cái họ say mê rượt địch.

Về phía Đại Đội 4 cũng vậy, Ch/Úy Nguyễn Văn Út và Ch/Úy Lê Văn Thanh đang say sưa xua quân truy kích địch. Trận chiến đấu và chiến thắng đầu tiên ra quân đã đem lại vinh quang cho một đơn vị tân lập, là niềm hãnh diện không cùng của chúng tôi về những người lính tân binh Thủy Quân Lục Chiến oai hùng của Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa trên chiến trường Cambodia, ngày 1 tháng 9 năm 1970. Trận chiến này là trận chiến thắng tuyệt đối không một thương vong, đó là nỗi vui mừng lớn nhất của chúng tôi.

Thu dọn chiến trường nhanh chóng bàn giao lại tất cả cho Lữ Đoàn 4 Cambodia và đoàn xe lại tiếp tục tiến tới Neak loeang. Nghỉ quân tại một khu làng phía Nam của Thành phố Neak Loeang. Nơi đây Tiểu Đoàn tổ chức những cuộc hành quân lục soát và an ninh trục lộ từ Neak Loeang về phía Nam huyện Tân Châu, Hồng Ngự và khu vực Batnum nằm về Bắc của Neak Loeang. Trong những ngày tháng này Tiểu Đoàn cũng có những đụng độ

Thủy Quân Lục Chiến

lễ tế khi hành quân phối hợp với quân bạn Lữ Đoàn 4 Cambodia.

Cuối Tháng 10 Đầu Tháng 11

Trận chiến bên dòng sông Tonlé Bassac. Đoàn tàu lần lượt cập bến phà Neak Luong gần 20 chiếc đón những chiến sĩ TĐ9 Mãnh Hồ, đây là loại giang đình LCM thuộc Giang Đoàn 30 xung kích do Sĩ quan Hải Quân Thiếu Úy Long liên lạc và hướng dẫn. Giang đoàn di chuyển theo đội hình một hàng dọc.

Đoàn tàu khởi hành từ bến phà Neak loeang tiến về Nam qua biên giới Việt Nam đến vùng chợ trời biên giới Tân Châu. Chúng tôi vui mừng nhờ chuyến đi này mà chúng tôi biết được một vùng đất của quê hương đang có cuộc sinh hoạt buôn bán và sinh sống vô cùng rộn ràng thịnh vượng. Nơi đây mái ngói, mái tôn san sát trên phố phường, đặc biệt hầu như trên mọi nóc nhà của quận Tân Châu đều có cần An - ten truyền hình. Trên bến sông, ghe thuyền tấp nập ra vào đông đảo.

Đoàn tàu đổ bộ di chuyển trên sông Mekong năm 1970, từ đó đoàn tàu queo phải đi vào kinh Xáng nối tiếp với dòng Tonlé Bassac. Đây là con kinh gần như độc nhất giúp cho tàu bè và thuyền buôn chuyển đổi qua dòng Tonlé Bassac ngắn nhất, con kinh dài và thẳng chạy giữa vùng đồng bằng bao la.

Chừng hơn tiếng đồng hồ sau đoàn tàu đi vào sông Tonlé Bassac ngược lên phía Bắc, ngược hẳn với dòng Mekong, nước trên sông Tonlé Bassac trong xanh. Trên dòng nước ngược, đoàn tàu chạy chậm lại. Đêm đã về khuya, trời đầy sao, tàu tiếp tục di hành và mọi người hầu hết đi vào giấc ngủ ngoại trừ những chiến sĩ canh gác.

Dòng Tonlé Bassac thượng nguồn phát xuất từ Biển hồ quanh co về Nam qua vùng rừng núi Battambang và ngang Thủ Đô Phnongpenh, xuống đồng bằng phía Nam của Cambodia, cuối cùng vượt qua biên giới Việt Nam

trên vùng Đồng bằng Nam Bộ, Hậu Giang, là nguồn sống vô tận của dân chúng và vô cùng quan trọng từ địa lý khí hậu đến kinh tế và trên cả mọi mặt đối với đời sống của miền Nam nước Việt. Sau khi dòng sông đã rải khắp sự sống cho Cambodia và Việt Nam, cuối cùng đổ ra Thái Bình Dương.

Được đi trên dòng nước đầy ân tình này,

lòng tôi xúc động không cùng, chúng tôi như đang nhận được ân sủng lớn lao của đất trời. Những ai được đi và chứng kiến cảnh vật 2 bên giòng sông cũng chẳng bao giờ tưởng ra nổi: đây là một đất nước đang đi vào chiến tranh và sẽ bị chiến tranh tàn phá.

Sau giấc ngủ chập chờn mệt mỏi, chúng tôi vươn vai hít thở giữa vùng đất trời tươi mát và trong sạch, đứng trên bao lơn của tàu nhìn vào bên phải của dòng sông, những nhà cửa xóm làng liên tiếp nối nhau chạy dài dưới những tàn cây màu xanh, sạch sẽ ngăn nắp được tách bởi những con đường xóm thẳng tắp từ ngoài đường cái quan dọc theo bờ sông ra đến những cánh đồng đang mùa lúa vàng xa xa sau kia.

Người Trung Sĩ Nhất thường vụ của Đại Đội, anh tên Phương Minh Tụ là người miền Nam mang 2 giòng máu Việt Tàu, anh đã từng sống trên đất nước này từ ngày còn bé. Anh giải thích cho tôi cặn kẽ: phong tục, tập quán và những gì rất lạ lùng đang diễn ra trước mắt tôi. Nói tới con người và đất nước Cambodia

anh vui vẻ nói nhỏ bên tai tôi:

- Họ sống và xử sự với nhau rất hiền hòa chất phát và chân thật như đất đai, sông nước, cây cỏ và cảnh sắc mà Trung úy đang nhìn thấy nơi này. Nhất là những nơi mà chúng ta gọi là thôn xóm...

Vừa nói anh vừa chỉ tay vào những ngôi chùa cổ kính xinh đẹp bên bờ sông:

-Đó là linh hồn và đạo đức hướng dẫn, dạy dỗ cho họ có nếp sống hiền hòa lương thiện đó. Tất cả mọi đứa trẻ lớn lên trước khi thành chồng thành vợ phải qua đôi ba năm tu học trong chùa, tóm lại người Trụ trì của chùa là người thầy đã giảng dạy cho họ đạo đức và cách sinh hoạt trong đời sống cùng tương lai của họ, những ngôi chùa đó đã qua hàng trăm năm rồi ... Mỗi ngôi làng có một mái chùa, mọi người trong làng luôn nghe theo sự hướng dẫn và quyết định của nhà sư Trụ trì ở ngôi chùa của làng. Trung Úy nhìn lên những cây cổ thụ cũng hơn cả trăm năm bên bờ đường, Trung Úy thấy gì không?

Anh quay qua nhìn và hỏi tôi. Tôi nhìn lên những cây bạc hà được trồng đều đặn trên bờ sông trước chùa, lại thêm một lần tôi vô cùng ngạc nhiên: loại cây này bên đất nước mình không thiếu gì, nhưng vì đây là những cây bạc hà cổ thụ. Thân cây to lớn già nua, hình dáng đẹp và trang nghiêm, cành lá thướt tha mà trên đó hàng trăm con chim hạc trắng đang hạ cánh hay đang nằm ngủ - Tôi thầm kêu nhỏ: ôi! Những bức tranh Thủy mặc sống, tuyệt vời và hoà bình - Tôi thực sự ngưỡng mộ và tôn trọng với bao nhiêu điều tôi đang thầm mơ ước trong lòng.

Chúng tôi quay lại và đi về phía bao lơn đối diện bên bờ kia. Lạ thực 2 bờ sông cùng trên một khúc sông mà cảnh sắc lại đổi khác. Trên bờ sông này hầu hết là những dãy nhà được xây dựng theo mẫu của village. Một village chiếm một khoảng đất rộng xinh đẹp, thường là những village lâu, cây cỏ cành lá được cắt

tỉa và trông trong những chậu lớn. Tôi thấy trước bờ sông là con đường thấp chỉ cao hơn mặt nước chừng 5 tấc, được xây dựng thành những bến sông đẹp đẽ của từng căn nhà đều đặn, xinh đẹp và tiện nghi, Trung Sĩ Phương Minh Tự nói:

-Những cái khung gỗ lớn một phần nổi trên mặt nước là những hồ nuôi cá, cá nhiều lắm...

Tôi lặng nhìn và mơ màng nghĩ về những dòng sông rất đẹp trên quê hương mình và tiếc nuối thở dài. Hai bên bờ Tonlé Bassac dân cư sống trong cảnh thanh bình trù phú. Đoàn tàu vẫn từ từ tiến lên phía Bắc, ngang qua thôn xóm Takeo... Mọi người đang tấm tắc vui thích trước cảnh sắc rất thanh bình của đất nước Cambodia...bông dung giữa vùng thôn xóm đang bình yên và thơ mộng bất ngờ những loạt súng đại liên từ bờ Tonlé xối xả bắn vào đoàn tàu cùng với những quả B.40 rớt xuống giữa dòng và nổ trên mặt sông thành những cột nước bay tung toé.

Lệnh tác chiến kịp thời, đại liên và đại bác 40 ly từ đoàn tàu mạnh mẽ phóng thẳng vào bờ sông, dưới làn đạn dữ dội của đoàn tàu, trong phút chốc cây cỏ, nhà cửa và mọi vật tan tành giữa vùng bụi đất mù mịt và những đám khói, những đồng lửa bắt đầu bốc lên cao. Trong cảnh tan tành và hỗn loạn đó những dáng địch quân xiêu vẹo gục ngã khi vừa nhảy ra khỏi hầm.

Đoàn tàu được lệnh ủi bãi vào một sân chùa. Đại Đội 3 được lệnh là đơn vị đầu tiên đổ bộ lên sân chùa. Đoàn cọp biển vừa rời khỏi cửa tàu, nhanh nhẹn tiến chiếm vào những vị trí thuận lợi và cần thiết yểm trợ nhau liên tục làm sạch khu vực.

Tàu đổ bộ ủi bãi. Thủy Quân Lục Chiến đổ bộ lên bờ truy kích cộng sản Bắc Việt trên lãnh thổ Cambodia. Năm 1970

Trung Đội 3 do Ch/Úy Hồ Viết Lam chỉ huy đánh thẳng về phía Tây sau lưng chùa tiêu diệt và đuổi địch quân lọt ra đồng trống. Ban

Thủy Quân Lục Chiến

Chỉ huy Đại đội và một tiểu đội của Trung Đội 4 tạt về phải, nới rộng tuyến phòng thủ để bảo vệ mặt sau cho đội hình tấn công về Nam dọc theo dòng sông. Trung Đội 1 do Ch/Úy Nguyễn Văn Sang chỉ huy và Trung Đội 2 do Ch/Úy Đặng Ngọc Minh chỉ huy và Ch/Úy Hồ Viết Lam Trung đội trưởng Trung Độ 3 cùng song song tiến về phía Nam dọc theo bờ sông.

Tôi nghĩ cuộc điều động tiến đánh hôm nay là một đội hình lý tưởng và hợp lý chiến thuật rất kín của một cấp chỉ huy có 3 năm lặn lội trên chiến trường cho một đại đội đông quân số, với khí thế hùng mạnh tuyệt vời của đơn vị mới được xuất quân và lâm trận lần đầu. Từ phút đầu vừa chạm chân trên mặt đất là tiếng hét xung phong và các cấp chỉ huy trung đội,

tiểu đội thi hành lệnh nghiêm chỉnh và đúng như một bản vẽ trên sơ đồ tác chiến. Nửa giờ chiến đấu, xáp trận đầu tiên là nửa giờ vô cùng quan trọng của chúng tôi để khởi đầu chiến thắng. Trung Đội 3 cho biết họ đã tiến chiếm

ra tới con đường xóm bên trái và bắt tay với

Đại Đội 1 của Đại Úy Trần Văn Nư, họ đang tiếp tục truy kích những tên địch chạy ra đồng trống. Tôi bảo hiệu thính viên gọi Lam Giang cẩn thận. Trung Đội 1 và 2 đã yểm trợ nhau tiến chiếm đến bờ rạch chạy theo hướng Đông Tây. Đại Úy Dương Văn Hưng, Tiểu Đoàn Phó, đi sát bên tôi, ông giúp tôi những điều cần thiết lúc tấn công và điều binh, bố trí...

- Tân An đây Sa Giang cho gặp Tân An.

Tôi nhận ông Liên hợp và trả lời:

- Sa Giang, tôi nghe.

- Trình anh Tư, bờ rạch phía Nam là phòng tuyến kiên cố của địch, trước mặt chúng tôi là con kênh nước không sâu nhưng bờ kinh 2 bên lại cao, trở ngại, không có gì che chở cho chúng ta tấn công.

- Đáp nhận Sa Giang trên 5, chờ tôi.

Hường, gọi Lam Giang vào máy, người hiệu thính viên đưa ông liên hợp cho tôi

- Lam Giang thu xếp tấn công mạnh về Nam yểm trợ cho Sa Giang và Minh giang chiếm qua bờ rạch nhường vị trí lại cho Đại Đội 2, bên phải Lam Giang sẽ có Đại Đội 1, khi nào xong cho tôi biết.

- Đáp Nhận Anh Tư.

Tiểu đoàn đã điều động Đại Đội 2 của Trung Úy Lê Thắng đổ bộ lên bờ và di chuyển thay cho Trung Đội Lam Giang. Đại Đội 1 của Đ/Úy Trần Văn Nư chuẩn bị song tiến bên phải

đội hình cùng Đại Đội 3 tấn công về Nam. Đại Đội 4 của Tr/Úy Nguyễn Minh Trí rời tàu và sẽ thay vào vị trí của Ban Chỉ Huy cùng Trung Đội 4 của Đại Đội 3 chiếm lên mặt Bắc an toàn cho toàn bộ Tiểu Đoàn Mãnh hổ. Như vậy là toàn bộ Tiểu đoàn sẽ tấn công và tiến chiếm về Nam trong một đội hình vững vàng và kín.

Trên sông là đoàn tàu sẵn sàng yểm trợ hỏa lực chắc chắn dễ dàng và chính xác. Với địa thế này rõ ràng, đây là đội hình tác chiến lý tưởng của cấp tiểu đoàn. Và tràng pháo yểm trợ đầu tiên của Pháo Binh TQLC đang chính xác dội ngay vào vị trí của địch theo sự yêu cầu của người sĩ quan PB.

Theo tôi được biết người sĩ quan tiền sát PB đang theo Tiểu Đoàn 9 là Ch/Úy Nguyễn Ngọc Châu, xuất thân khoá 3/69 Thủ Đức, sau khi mãn khóa anh theo học Khóa Sĩ Quan Cán Bộ Pháo Binh. Ra trường anh được về trình diện TĐ3/PB/TQLC. Đây là chiến trận đầu tiên của TĐ9/TQLC cũng là trận chiến đầu tiên anh được vinh dự góp công mình.

Sau những loạt đạn của PB dội vào mục tiêu, đoàn Cọp Biển hăng hái xông qua chiếc cầu độc nhất và những trung đội cánh phải vừa tác xạ vừa lội qua rạch, tiếng hét xung phong vang động cả chiến trường...đợt tấn công đầu tiên có kết quả tốt đẹp, hơn 1 trung đội đã vượt qua rạch chiếm được những căn nhà và những dãy hầm hố đầu tiên của địch. Nhưng riêng Trung Đội 1 của Th/Uy Nguyễn Văn Sang tiến sát bờ sông bị hỏa lực địch tác xạ thẳng vào cây cầu và mặt đường, đã gây thương tích cho nhiều Cọp Biển.

Trong phút tử sinh này, tôi nghĩ cách duy nhất là cho Trung Đội 2 và 3 đồng loạt tiếp tục tấn công mạnh lên phía trước để giảm nhẹ áp lực địch cho Sang và từ đó cho thành phần trừ bị: Toán Biệt kích Đại đội và Trung đội 4 vượt qua rạch cùng tiến lên phía trước tiêu diệt những ổ súng đại liên và trung liên của địch

đọc trên đường. Đ/Úy Tiểu Đoàn Phó đã lên sát bên cạnh tôi. Tôi nói với ông:

-Đại úy coi đùm phần còn lại ở bên này rạch cho họ vượt qua cầu khi có lệnh.

Ông gật đầu, tôi yên tâm gom hết đội biệt kích và toán Chỉ huy của Đại Đội cùng 3 tiểu đội thuộc Trung Đội 4 của Ch/Uy Võ Hoàng Nam sau tiếng hét: “Tấn công”.

Với đội hình xung kích và đồng loạt xông qua cầu với khí thế quyết tử và quyết thắng, vừa nổ súng vừa nhanh nhẹn tiến lên phía trước. Địch quân không thể ngờ được sự gan dạ, quyết tử và thần tốc của những Chiến Sĩ Mãnh hổ, chúng vội tháo chạy nhưng không còn kịp, những tên địch phải trả nợ cho đồng đội của chúng tôi.

Những viên đạn hận thù ghim chính xác vào những tên địch đang tháo chạy. Trong giây phút đó hình như chúng tôi không còn nhớ mình. Ban Chỉ huy Đại đội đã vượt qua một đoạn đường dài tiên chiếm lên phía trước cả 100 mét đường và lệnh dứt khoát, tôi đưa tay và ra hiệu dừng lại bố trí.

Trung Sĩ nhất Phương Minh Tự và toán biệt kích cùng Ban Chỉ Huy dưới sự chỉ huy của Trung Sĩ Võ Bảy nhanh chóng bố trí.

Cho bidon vào miệng trút những giọt nước còn lại và bảo hiệu thính viên Trần Văn Ba liên lạc với các Trung đội 2 và 3, 4 kiểm điểm điểm quân số và báo cáo vị trí cùng kết quả và tiếp tục truy kích địch vì chúng tôi biết rằng với đà đang thắng thế sẽ tạo hiệu quả khí thế lớn cho đơn vị, từ đó sự hăng hái và dũng mãnh dễ dàng đưa tới thành công trước kẻ địch đang hoang mang tìm đường trốn chạy.

Tôi thở một hơi dài và trở lại phía cầu để coi tình hình của Trung Đội 1. Trung đội trưởng Sang cho tôi biết Hạ Sĩ Nhất Nguyễn Thường đã tử trận cùng với binh nhì Thọ và 4 mãnh hổ khác bị thương. Chiến trận đầu tiên tuy rằng chiến thắng nhưng lòng tôi quá

Thủy Quân Lục Chiến

đôi đầu buồn, đầu biết rằng chiến thắng nào mà không trả giá. Các bạn và tôi ...cùng với những năm tháng ngăn ngừi lặn lội trên chiến trường, những người chỉ huy và binh sĩ chưa dày dạn tuổi đời như chúng ta...Rồi nói với Sang lời chia buồn và cho đưa những chiếc poncho gói thân xác Hạ Sĩ 1 Thương và Binh Nhì Thọ cùng với những Mãnh Hồ bị thương về sau tiểu đoàn.

Trên đường quay trở lại với ban chỉ huy và toán biệt kích, tai tôi còn nghe tiếng súng đạn và tiếng thét xung phong của các Trung đội 2, 3, 4, dưới lệnh của Đại Đội Phó Đỗ Đức Hoà. Trung Đội 1 cũng không còn ở đây nữa họ đã say sưa tiếp tục tấn công và truy kích địch cùng hàng ngang với các Trung Đội 2, 3. Ch/Úy Sang vượt qua tôi và anh đưa tay nắm lấy tay tôi và gạt đầu chỉ về phía trước. Tôi yên tâm và cười thầm...Mong đại đội chiến thắng lớn mang về vinh quang cho Đại Đội 3 và Tiểu Đoàn Mãnh Hồ.

Đại Đội 1 của Đại úy Trần Văn Nư đã được điều lên ngang với Đại đội 3 từ bờ sông cho đến cánh đồng lúa sau thôn xóm là trực tiến công, địch quân không còn sức chiến đấu, đã bị đẩy lui dần về nam nhờ vậy mà Đại đội giảm thiểu thương vong. Đại đội 1 cũng cho biết tiêu diệt được một số địch quân và vũ khí. Những toán địch chạy ra đồng trống bị Đại đội 2 tiêu diệt gọn.

Trong lúc đó ở phía Nam chừng 4 cây số Tiểu Đoàn 8 TQLC cũng chạm địch nặng nề quân bạn đang tìm cách đánh chiếm vào làng. Tiểu Đoàn 8 được trực thăng vận từ Neak Louang đổ xuống những cánh đồng trống phía tây của dòng Tonlé Bassac vì khoảng trống của ruộng đồng nên Tiểu Đoàn 8 rất khó khăn khi tiến chiếm vào khu nhà cửa, làng mạc.

Thủy Quân Lục Chiến Việt Nam hành quân trực thăng vận tái chiếm tỉnh PreyVeng trên lãnh thổ Cambodia. Năm 1970.

Đã gần 1 giờ chiều những cánh quân tấn công của Tiểu đoàn 9 bị chậm lại vì tuyến phòng thủ của địch đã được viện binh. Tiểu Đoàn điều động Đại đội 2 tiến nhanh lên bên phải đại đội 1 đánh thẳng vào hông địch. Địch quân phải trải quân đối phó với Đại đội 2. Lợi dụng sự di chuyển vị trí của địch, Đại đội 3 và đại đội 1 cùng tấn công mạnh vào chính diện. Sau hơn nửa giờ địch quân không chịu nổi sức ép cộng với Pháo binh của Tiểu đoàn 3/PB cận yểm qua sự yêu cầu của tiến sát Nguyễn Ngọc Châu vô cùng chính xác.

Địch đang bối rối thì bất ngờ những phi vụ của phản lực của Không Lực VNCH sà thấp xáng xuống trận địa liên tiếp 4 quả bom. Trời đất mịt mù nhà cửa tan tành và xác người tung tóe, cùng những loạt âm thanh và tiếng rú xé toạc vùng không gian trước mắt. Tiếng gầm của bom đạn bỗng ngưng hẳn trong phút chốc. Đoàn cọng biển lại nhanh chóng tấn công, tiếng la, tiếng hét xung phong như vỡ bờ.

Địch quân không kịp trở tay vừa nhảy lên

Thủy Quân Lục Chiến Việt Nam hành quân trực thăng vận tái chiếm tỉnh PreyVeng trên lãnh thổ Cambodia. Năm 1970.

khỏi hầm chiến đấu là bị gục ngã có tên nằm sát xuống đất dang thẳng 2 tay xin đầu hàng, hầu như tất cả bị chết hay bị thương. Trên chiến địa giờ đây chỉ còn những toán Mãnh Hồ bận rộn chia nhau làm việc lục soát bắt những tên địch chưa lên khỏi mặt đất cùng 2 y tá của Đại đội

3 Hoàng Thiệu và Y tá Hoàng Đình Sơn đang nhanh nhẹn cất lựu cùng các Chiến sĩ TQLC nhanh chóng cấp cứu băng bó cho những Cọp Biển bị thương cũng như những tên địch xin cứu chữa.

Họ là những người y tá tuyệt vời trên chiến trường, đã về phục vụ trong Đại đội từ ngày đầu thành lập. Giờ này hình như trên vùng đất này đây, chỉ còn lại con người với con người và lòng nhân đạo mà những giây phút trước đây không lâu họ cũng như chúng tôi cố lặn xả vào cuộc chém giết không nương tay.

Những cánh quân có nhiệm vụ truy quét cũng đã dừng lại cách chừng vài ba trăm mét, sau khi đã bắn hạ và rượt bắt những tên địch còn sót lại. Trung đội 1, 2, 3, 4 dưới lệnh của Đại đội phó Đỗ Đức Hoà phối trí dừng quân và bố trí khi trước mặt họ là quảng ruộng nhỏ và bên kia bờ là 2 Trung đội của Đại đội 1 đang bố trí'.

- Tân An đây Đà Lạt.
- Trình Đại Bàng Tân An nghe.
- Tân An có thể lui sau này gặp tôi không?
- OK,Đại Bàng.

Tôi trở lại phía sau chừng 100 mét là gặp Đại bàng Đà Lạt đang chờ với nụ cười chiến thắng thoải mái ông vừa nói vừa bắt tay tôi:

- Chúc mừng Tân An .
- Cám ơn Đà Lạt.

Và ông đưa tay chỉ xuống bên sông cạnh đó một chiếc thuyền đang đậu với 2 người đàn ông, một đàn bà bị còng tay và nói:

- Đà Lạt cũng có chiến lợi phẩm để góp phần chúc mừng cho cuộc chiến thắng lớn đầu tiên của Tiểu Đoàn Mãnh Hồ chúng ta.

Nhưng Tân An có biết họ là ai không?

Nhìn 3 người đang bị còng tay tôi chỉ hiểu lơ mơ và trả lời:

- họ cũng là kẻ địch.
- Đúng, những tên VC với đài phát thanh để chỉ huy bọn trên đất liền mà Tân An lâm

Thiếu Tá Nguyễn Kim Đê, danh hiệu Đà Lạt.TĐT/T.9/TQLC

trận suốt ngày hôm nay...

Tôi ồ lên vui mừng về một chiến thắng quan trọng không ngờ được.

- Tầm Dương chúc mừng Đại Bàng.

Và ông giới thiệu vị thiếu tá Hải Quân Giang đoàn trưởng đã đưa và yểm trợ chúng tôi trong suốt trận đánh. Và chỉ người sĩ quan đứng bên cạnh ông:

Đây là tân sĩ quan tiền sát PB cùng chiến đấu và chiến thắng đầu tiên của Mãnh Hồ.

Tôi bước lại chào và bắt tay người sĩ quan Trưởng Ban 3 Tiểu Đoàn, niên trưởng Hoàng Đôn Tuấn và Thiếu Tá Hải Quân Giang đoàn trưởng và sau cùng ôm lấy người Sĩ quan Pháo binh còn quá trẻ với niềm vui khôn cùng trong chiến thắng.

Trên Đỉnh Đèo PICNIL.

Tiếp tục những ngày hành quân an ninh khu vực, miền bắc từ Quốc lộ 1 qua những vùng Batnum, Kampong Trapek cho đến tháng 10 Tiểu Đoàn 9 nhận lệnh hành quân giải tỏa

Thủy Quân Lục Chiến

đèo Picnil đang bị Cộng quân chiếm giữ.

Nhìn vào bản đồ hành quân đèo Picning nằm về phía Bắc của Pnompenh chừng 30 cây số trên quốc lộ đi Battambang. Đường quốc lộ 1 vắt qua dãy núi đá dài. Thế núi tương đối cao, con lộ quanh co qua nhiều đường đỉnh tạo nên đèo Picning dài chừng 8 cây số đường bộ. Nơi đây là một trung tâm du lịch nổi tiếng, có đầy đủ tiện nghi cho khách du lịch hạng sang. Có khách sạn, có xưởng sản xuất rượu của Pháp, có những tàu ngựa cho khách thuê. Đường bộ cho xe, đường xích cho những loại xe lửa nhỏ... và có nhiều tiện nghi hơn nữa... Picning do một đơn vị quân đội thuộc Lữ Đoàn 4 Cambodia trấn giữ và an ninh trực lộ nhưng trong tuần qua đã bị quân Khơmer Đỏ và Cộng quân đánh chiếm.

Hai Tiểu đoàn Thủy Quân lục Chiến được chỉ định: nhiệm vụ giải tỏa là Tiểu Đoàn 8 và Tiểu Đoàn 9 của Lữ Đ2oàn 369/TQLC.

Đồ quân dưới chân đèo phía Nam. Sau một đêm dừng quân bố trí nghỉ ngơi, đúng 7 giờ sáng hôm sau là lệnh xuất phát đánh chiếm lên đỉnh đèo. Tiểu Đoàn 9 bên trái đường và trái rộng về tây khu núi rừng Picning và Tiểu Đoàn

8 bên phải dàn quân rộng qua cánh phải. Với 2 Tiểu đoàn TQLC quét trên một diện tích rộng lớn thuận lợi đạt thành công không khó. Khi tiến vào chân đèo trước mắt chúng tôi Picning là một danh lam thắng cảnh, từ cây cối được thiết kế 2 bên đường cho người nhìn một cảm giác thú vị và ngạc nhiên.

Cảnh tượng êm đềm và đẹp đẽ bỗng chốc biến mất và trước mắt chúng tôi một cảnh tượng có nằm mơ cũng không thể ngờ được. Khi bắt đầu lên giốc những con rãnh lớn bề ngang rộng chừng 2 mét dùng để thoát nước chạy dọc theo hai bên đường đầy nhóc sọ người, cẳng chân, cẳng tay, xương sườn, xương sống tất cả đều trắng phều, không có mùi hôi, chứng tỏ sự tàn sát dã mang này đã xảy ra nơi đây từ nhiều ngày tháng lâu rồi. Cảnh tượng này trải dài cả trăm mét. Như vậy đây là một cuộc tàn sát tập thể quá sức man rợ tàn khốc. Có người lính hỏi: “chúng ta phải làm gì”? Tôi lắc đầu: “họ sẽ thu xếp cho nhau, còn mình thì vẫn tiếp tục cuộc hành quân.

Càng tiến dốc núi càng cao dần. Mặt trời đã lên cao nhưng nhờ rừng cây và khí trời mát mẻ nên cũng không nhọc mệt. Chúng tôi nghĩ có lẽ

Một đơn vị Thủy Quân Lục Chiến từng thiết với chiến xa chiếm giữ một khu vực dưới chân đèo Picnil. Năm 1970

trước đây những lần đụng độ với địch xảy ra trên lộ nên trong khoảng rừng núi mênh mông này không có dấu tàn phá nào hết. Tuy nhiên vẫn không thể dừng quân ở vị thế bất lợi này nên chúng tôi vẫn tiếp tục tiến lên càng cao càng tốt.

Cánh trái sát lộ báo cho biết sắp chiếm được đỉnh cao và có dấu hiệu địch. Trong phút chốc bất ngờ những loạt đạn nhỏ thi nhau từ những mô đá trước mặt địch quân đã ồ ạt nổ súng với tiếng la hét vang trời. Giữa vùng mưa đạn và những phát nổ lớn của B.40 và đại bác của địch vẫn không thể làm trở ngại lớn cho đoàn Cọp Biển.

Từng loạt xung phong với khí thế hùng mạnh những chiến sĩ Thủy Quân Lục Chiến liên tiếp tấn công và yểm trợ nhau vô cùng hiệu quả đã phá tan tuyến phòng thủ đầu của địch. Chúng không ngờ và không bao giờ ngờ được đoàn Cọp Biển can đảm và phản công mạnh mẽ nhanh chóng như nước vỡ bờ.

Từ những thắng lợi đầu tiên tạo niềm hăng say tin tưởng cùng hàng ngang đồng loạt tiến đánh, thậm chí có những tên địch không chạy kịp nằm sát đất bỏ súng và hai tay ôm lấy đầu xin hàng, những tên bị thương quỳ dưới đất chấp tay lạy. Thì ra đây là những tên Khờ Me đỏ. Những người lính Cọp Biển trên chiến trường khi tấn công thì dũng mãnh, nhưng khi gặp những cảnh này thì họ lại vụng về khó xử. Cán bộ trung đội trưởng, tiểu đội trưởng, tiểu đội phó là những người dày dạn trên chiến trường họ cũng phải bật cười trước thái độ quá đỗi hiền lành và nhân đạo của đàn em. Họ xua tay và chỉ về phía trước: “tiếp tục cẩn thận và tấn công”.

Những tân binh cọp biển lại tiếp tục tiến lên núi cao. Còn lại ban chỉ huy Đại Đội thu xếp từ hàng binh Khờ mer cùng những chiến sĩ bị thương. Các Y tá Sơn, Y tá Thiều của đại đội làm việc nhanh chóng, họ là những chiến sĩ nhân đạo trên chiến trường. Nhìn họ làm việc có lúc tôi cũng thích thú và ngạc nhiên mà tự hào về quân đội Việt Nam Cộng Hòa và nhủ thầm: đúng là có một không hai về một Quân Lực.

Đúng 3 giờ 30 trưa, chúng tôi đã tiến lên được đỉnh đèo. Lệnh cho đại đội dàn rộng đội hình và bố trí nghỉ ngơi. Chuyển thương binh Mãnh Hồ cũng như tù binh thương binh địch ra lộ nhựa để tải thương và chuyển giao tù binh. Trên đỉnh non cao của đèo Picning có thể quan sát về phía tây Battambang. Vùng đất bao la trên đó có kỳ quan Thế giới Đế Thiêng Đế Thích và giữa đường chim bay tới đó là Biển Hồ nổi danh, nơi dân cư Việt Nam đang sinh hoạt đông đúc ở đó (Tonlé Sap Lake)

Quân Đội Việt Nam Cộng Hòa tham chiến hỗ trợ Chính Phủ của Lonol truy kích cộng sản Bắc Việt trên lãnh thổ Cambodia Năm 1970

Atlanta-Georgia Tháng 8, 2015.

Tân An Đoàn Văn Tịnh

